

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 122/14

Luxemburg, 11 septembrie 2014

Hotărârea în cauza C-382/12 P
MasterCard Inc. și alții/Comisia

Curtea confirmă hotărârea Tribunalului și validează astfel decizia Comisiei de interzicere a comisioanelor interbancare multilaterale aplicate de MasterCard

Printr-o decizie din 19 decembrie 2007¹, Comisia Europeană a declarat contrare dreptului concurenței comisioanele interbancare multilaterale (CIM-uri) aplicate în cadrul sistemului de plată cu carduri MasterCard. CIM-urile corespund unei părți din prețul unei operațiuni cu cardul de plată, reținute de banca de emisie a cardului. Costul CIM-urilor este imputat comercianților în cadrul mai general al comisioanelor care le sunt facturate pentru utilizarea cardurilor de plată de către instituția financiară care le administrează operațiunile.

Comisia a reținut că CIM-urile au ca efect stabilirea unui nivel minim al comisioanelor facturate comercianților și, pentru acest motiv, constituiau o restrângere a concurenței prin prețuri. Pe de altă parte, Comisia a considerat că nu se demonstrase că CIM-urile puteau genera avantaje de eficiență susceptibile să justifice efectele lor restrictive asupra concurenței. Pe baza acestor concluzii, Comisia a dispus MasterCard și societăților care o reprezintă (MasterCard Inc. și filialele sale MasterCard Europe și MasterCard International Inc.) să pună capăt încălcării prin eliminarea oficială a CIM-urilor în termen de 6 luni. Prin Hotărârea din 24 mai 2012², Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de MasterCard și a confirmat decizia Comisiei. În consecință, MasterCard a introdus un recurs la Curtea de Justiție pentru a obține anularea hotărârii Tribunalului.

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea respinge recursul și confirmă hotărârea Tribunalului.

Mai întâi, Curtea confirmă că MasterCard putea fi calificată drept asociere de întreprinderi. Astfel, Tribunalul a putut constata în mod întemeiat că, la luarea deciziilor referitoare la CIM-uri, întreprinderile menționate urmăreau sau cel puțin acceptau să își coordoneze comportamentul prin intermediul acestor decizii și că interesele lor colective coincideau cu cele luate în considerare la adoptarea deciziilor respective, cu atât mai mult cu cât acestea au urmărit, timp de mai mulți ani, chiar dacă sub forme diferite, același obiectiv de reglementare a pieței în cadrul aceleiași organizații, chiar dacă sub forme diferite.

Referitor la problema dacă CIM-urile erau necesare din punct de vedere obiectiv pentru sistemul MasterCard, Curtea arată că consecințele negative care ar putea afecta funcționarea sistemului MasterCard în lipsa CIM-urilor nu implică, în sine, faptul că CIM-urile trebuie considerate ca fiind necesare din punct de vedere obiectiv, având în vedere că Tribunalul a constatat în mod corect că sistemul putea funcționa și în absența acestor comisioane.

În ceea ce privește aprecierea efectelor anticoncurențiale ale CIM-urilor, Curtea amintește că Tribunalul a confirmat analiza ipotetică a Comisiei potrivit căreia unele dintre problemele cauzate de eliminarea CIM-urilor ar putea fi rezolvate prin interdicția stabilirii tarifelor *ex post* (cu alte

¹ Decizia C(2007) 6474 final a Comisiei din 19 decembrie 2007 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/34.579 – MasterCard, Cazul COMP/36.518 – EuroCommerce, Cazul COMP/38.580 – Commercial Cards).

² Hotărârea Tribunalului din 24 mai 2012 MasterCard Inc și alții/Comisia (cauza [T-111/08](#); a se vedea de asemenea Comunicatul de presă [nr. 69/12](#)).

cuvinte interzicerea definirii cuantumului comisioanelor interbancare de către băncile de emiter și de acceptare după ce a fost efectuată o achiziție de către un titular de card). În această privință, Curtea constată că Tribunalul ar fi trebuit să verifice, în cadrul analizei efectelor CIM-urilor asupra concurenței, dacă producerea acestei ipoteze era probabilă în alt mod decât prin intermediul unei intervenții de natură reglementară. Totuși, Curtea constată că această eroare de drept nu are nicio incidență asupra analizei efectelor concurențiale ale CIM-urilor realizată de Tribunalul, nici asupra dispozitivului hotărârii atacate, deoarece Tribunalul s-a bazat în orice caz în mod corect pe ipoteza Comisiei. Astfel, singura alternativă care se prezenta în primă instanță și care era de natură să permită sistemului MasterCard să funcționeze în lipsa CIM-urilor era efectiv ipoteza unui sistem care să funcționeze pe baza interdicției stabilirii tarifelor *ex post*.

Cu privire la argumentul potrivit căruia Tribunalul nu ar fi analizat în suficientă măsură efectele concurențiale ale CIM-urilor, Curtea arată că Tribunalul a procedat, în hotărârea sa, la o examinare detaliată pentru a determina în special dacă CIM-urile limitează presiunea pe care comercianții o pot exercita asupra băncilor de acceptare la negocierea comisioanelor facturate de acestea din urmă. Tribunalul a putut concluziona, așadar, în mod întemeiat că CIM-urile au efecte de restrângere a concurenței.

În sfârșit, Curtea arată că Tribunalul a luat în considerare caracterul dual al sistemului, întrucât a analizat rolul CIM-urilor în echilibrarea segmentelor „emiter” și „acceptare” ale sistemului MasterCard, admitând în același timp existența unor interacțiuni între aceste două segmente. Pe de altă parte, în lipsa oricărei probe privind existența unor avantaje obiective semnificative care să decurgă din CIM-uri pentru comercianți pe piața de acceptare, nu era necesar ca Tribunalul să procedeze la examinarea avantajelor care decurg din CIM-uri pentru titularii de carduri, având în vedere că acestea nu sunt susceptibile, în sine, să compenseze inconveniente care rezultă din aceste comisioane.

MENȚIUNE: Curtea de Justiție poate fi sesizată cu un recurs, limitat la chestiuni de drept, împotriva unei hotărâri sau ordonanțe a Tribunalului. În principiu, recursul nu are efect suspensiv. Dacă este admisibil și întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. Atunci când cauza se află în stare de judecată, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul. În caz contrar, ea trimite cauza spre rejudecare Tribunalului, care este legat de decizia pe care Curtea a pronunțat-o în recurs.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova 📞 (+352) 4303 3708